

Č. 6310.

Zdravotnictví. — Administrativní řízení (Slovensko): O úřední příslušnosti a instančním postupu ve věcech zdrav. policie — věta jako při Boh. 5967/26 adm.

(Nález ze dne 14. února 1927 č. 2905.)

Prejudikatura: Boh. 5967/26 adm.

Věc: Jakub R. v T. proti župnímu úřadu v Nitře o zdravotně policejní opatření.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se provady řízení.

Důvody: Rozhodnutím ze 3. března 1925 uložil okr. úřad ve V. st-li, aby řepní odpadky u jeho domu ve V. složené do 15 dnů odstranil a ve větší vzdálenosti od vnitřního obvodu obce umístil. V důvodech odkázáno na odborný posudek lékařský, kterým se doporučuje přemístění skládky řepních odpadků z důvodu zdravotních a na § 17 statutu župy nitranské z 10. března 1890, který stanoví vzdálenost smetisk na 1.000 m od vnitřního obvodu města, a to proto, aby nákaza půdy a vzduchu byla zamezena. Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad st-lovo odvolání a rozhodnutí I. stolice na základě § 19 cit. statutu ze zdravotněpolicejních ohledů potvrdil. K rozhodnutí připojeno právní poučení, že proti němu není dalšího odvolání.

Nss musil se nejprve z povinnosti úřední zabývati otázkou, zdali žal. úřad právem označil svůj výrok jako konečné rozhodnutí úřadu správního po rozumu § 5 zák. o ss. V tomto směru dospěl pak k těmto závěrům:

Jak z odůvodnění rozhodnutí I. i II. stolice jest zřejmo, učinil okr. úřad ve V. své shora zmíněné opatření z ohledů veř. zdravotnictví a to za tím účelem, aby se předešlo případnému nebezpečí pro lidské zdraví. Z týchž ohledů pak také žal. úřad rozhodnutí ono potvrdil. Vzhledem k ustanovení § 1 lit. c) zák. čl. XXXVIII : 1908, podle něhož obec stará se ve svém obvodu zvláště také o odstranění všeho, co by všeobecnému zdraví škodné býti mohlo, a vzhledem k dalšímu ustanovení § 2 lit. d) cit. zák. čl., podle něhož obec zakročuje na svém území ve všech případech, kdy jedná se o ohrožení života, tělesné bezpečnosti nebo zdraví lidského, jeví se nař. rozhodnutí jako opatření v oboru oné zdravotní policie, jež byla na Slov. ve smyslu ustanovení cit. § 1 lit. c) a § 2 lit. d) zák. čl. XXXVIII : 1908 vykonávána obcemi. Jak patrné z ustanovení §§ 1, 3 a 4 č. 8 zák. z 15. dubna 1920 č. 322 Sb ve spojení s ustanovením hlavy I (úvod) zák. ze 13. července 1922 č. 236 Sb. převzal na Slov. a Podk. Rusi, počínaje dnem 1. července 1920 výkon oné zdrav. policie, jež byla ve smyslu § 1 lit. c) a § 2 lit. d) zák. čl. XXXVIII : 1908 obstarávána obcemi, s t á t. Které úřady státní jsou k výkonu zdrav. policie, upravené tímto zákonem a zákonem č. 332 ex 1920, povolány, stanoví §§ 26 a 27 cit. zák. č. 236 z r. 1922. Podle těchto ustanovení jsou takovými úřady za účinnosti zákona župního — pokud jde o velké a malé obce na Slov. — v I. stolici okr. úřady, v II. stolici župní úřady a v III. stolici min. zdrav. Jde tedy v těchto věcech postup instanční až k ministerstvu. (Srovnej nál. Boh. 5967/26 adm.).

Žal. úřad označil tedy své rozhodnutí neprávem jako konečné. Toto nesprávné poučení o opravných prostředcích zakládá podstatnou vadu řízení.

Č. 6311.

Bytová péče: Předpis § 4 zák. č. 225/22 o tom, že užívání bytu k účelům jiným než obývacím vyžaduje úředního schválení, platí též o deputátních bytech.

(Nález ze dne 14. února 1927 č. 2970.)

V ě c: Josef R. v P. proti zemské správě politické v Praze stran odnětí místností účelům obývacím.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Podáním z 25. května 1925 oznámil st-l osp-é v K., že zamýšlí dosavadní výměnkářské obydlí při svém hospodářství v P., které dosud měl pronajato, sestávající z předsíně, obytné světnice a půdy, přestavěti na chlév pro vepře a sýpku, poněvadž by místnosti ty pro další používání jako obydlí vyžadovaly nákladných oprav. Poněvadž toto opatření jest v zájmu vedení hospodářství st-lova nutné, žádal, aby zrušení obydlí onoho bylo povoleno.

Osp v K. zjistivši dotazem u ob. úřadu v P., že byt onen jest v nynějším svém stavu neobývatelný, a že v P. jest značná bytová nouze, poněvadž celá řada osob potřebuje nutné ubytování, rozhodla výn. ze 17. července 1925, že hledíc k ustanovení § 4 zák. z 26. dubna 1923 č. 87 Sb. žádosti st-lově nevyhovuje, poněvadž v obci P. jest bytová nouze.

V rekursu podaném k zsp-é v Praze namítal st-l, že ono obydlí má povahu deputátního bytu, poněvadž bylo posledně, a to již před zákonem o zabírání bytů používáno k ubytování ženy zaměstnané v hospodářství st-lově, jejíž manžel pracoval v dolech, byt deputátní však že nepodléhá zák. o bytech nájemních. Zsp v Praze výnosem z 29. srpna 1925 rekursu nevyhověla z důvodů rozhodnutí první stolice.

O stížnosti uvažoval nss takto:

Stížnost dovozuje, že zák. o mimořádných opatřeních péče bytové z 11. července 1922 č. 225 Sb. ve znění zák. z 26. dubna 1923 č. 87 Sb. nelze na místnosti, o něž jde, použít, poněvadž místností těch bylo dosud používáno za byt deputátní pro zaměstnance v hospodářství st-lově, takže jsou nerozlučnou součástí st-lova zemědělského podniku. Poněvadž pak deputátní byty nepodléhají zák. o ochraně nájemníků, nemohou po názoru st-lově podléhati ani zák. o zajištění bytů, a neplatí tedy na ně ani předpis § 4 zák. č. 87/23.

Nss neuznal názor tento za správný.

Podle § 4 zák. č. 225/22, který pozdějšími zákony, zejména zákonem č. 87/23 změněn nebyl, jest užívání bytů nebo jejich částí k jiným účelům než obývacím vázáno na úřední povolení, jež může býti uděleno z důležitých příčin, jinak jen, není-li v obci bytové nouze, nebo opatří-li žadatel náhradní místnosti k obývání způsobilé. Účelem tohoto ustanovení jest, zameziti, aby místnosti, jichž užívá se jako bytů, nebyly odnímány tomuto svému určení a nebyl tak zmenšován v obci počet bytů. Podle